

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 302/2014-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti M., T. (sp. zn. Rvp 5295/2014), zastúpenej advokátom JUDr. Václavom Jaroščiakom, Advokátska kancelária, M. Rázusa 14, Žilina, vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 20. ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014 a sťažnosť V. J.– R., Ž. (sp. zn. Rvp 5312/2014), zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Eckmannom, Advokátka kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., Mierové námestie 14, Trenčín, vo veci vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 20. ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 5295/2014 a pod sp. zn. Rvp 5312/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 5295/2014.

2. Sťažnosť obchodnej spoločnosti M. a sťažnosť V. J.– R. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti M.,T. (vedená pod sp. zn. Rvp 5295/2014, ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 20. ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014 a 12. mája 2014 bola ústavnému súdu doručená aj sťažnosť V. J.– R., Ž. (vedená pod sp. zn. Rvp 5312/2014, ďalej len „sťažovateľ“, spolu ďalej len „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 20. ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tiež uznesením krajského súdu sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerané ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) môže ústavný súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zo spisov ústavného súdu vedených pod sp. zn. Rvp 5295/2014 a pod sp. zn. Rvp 5312/2014 vyplýva, že predmet oboch sťažností vecne súvisí, z hľadiska

odôvodnenia sú obidve sťažnosti identické a týkajú sa rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014.

Na základe uvedeného ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 5295/2014 a pod sp. zn. Rvp 5312/2014 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 5295/2014, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

V rámci predbežného prerokovania sťažností sťažovateľov ústavný súd zistil, že sťažovateľmi napádané rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014 v rozsahu identických námietok, akými sú aj námietky sťažovateľov proti označenému rozhodnutiu krajského súdu, je predmetom prieskumu už aj v skôr začatom konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4911/2014. Vzhľadom na uvedenú litispendenciu, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia sa v prípade ich úspechu v konaní pred ústavným súdom domáhajú zrušenia označeného rozhodnutia krajského súdu bez uplatnenia si nároku na priznanie im finančného zadost'učinenia, ústavný súd konštatuje, že uvedený účel, t. j. zrušenie rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 4 CoKR 58/2013 z 18. februára 2014, je v prípade úspechu v konaní pred ústavným súdom možné dosiahnuť už aj v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4911/2014, v ktorom môže navrhovateľ vystupovať ako vedľajší účastník konania (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 93 OSP).

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosti sťažovateľov sú neprípustné a tieto po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Z dôvodu odmietnutia sťažností bolo bez právneho významu rozhodovať o návrhoch sťažovateľov na vydanie dočasného opatrenia o odloženie vykonateľnosti napádaného rozhodnutia krajského súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014